

ת"פ 10458/11/19 - מדינת ישראל נגד ט' ג'

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 10458-11-19 מדינת ישראל נ' ג'

לפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיא טל אוסטפלד נאוי
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם ט' ג'
ע"י ב"כ עו"ד שני מלול- שלוחת תביעות נתניה
ע"י ב"כ עו"ד איתמר סיוון

גמר דין

עובדות

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן הכולל שני אישומים, בביצוע **שתי עבירות של תקיפת סתם-בן זוג**, עבירות לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

על פי עובדות האישום הראשון, כשבוע לערך לאחר התאריך 26.4.19, במועד שאינו ידוע למאשימה, בביתם, עקב ויכוח שהתגלע בין הנאשם למתלוננת על רקע טענותיו כי היא משקרת לו, תקף אותה הנאשם בכך שהכה בראשה באמצעות טלפון נייד שאחז בידו ודחף אותה.

על פי עובדות האישום השני, בתאריך 26.4.19 בשעה שאינה ידועה למאשימה, ישבו הנאשם והמתלוננת ברכבו של הנאשם בתחנת הרכבת ברחובות. באותן הנסיבות, התפתח ביניהם ויכוח על רקע חשדו של הנאשם כי המתלוננת בוגדת בו. בהמשך, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהיכה ברגלה ולאחר מכן פתח את דלת הרכב ודחף אותה החוצה.

הסכמת הצדדים

2. במסגרת ההבנות אליהן הגיעו הצדדים, הופנה הנאשם לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו. במסגרת ההסכמות העונשיות שגובשו, ציינה המאשימה כי ככל שהתסקיר יהיה חיובי ויכלול נטילת אחריות מלאה והתגייסות להליך טיפולי תעתור למאסר על תנאי וההגנה תעתור לביטול ההרשעה. מקום בו התסקיר יהיה שלילי, המאשימה תעתור למאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות.

רישום פלילי

3. אין לחובת הנאשם עבירות קודמות בפלילים.

תסקיר שירות המבחן

4. **בתסקיר הראשון מיום 27.1.2022** צוין כי הנאשם בן 30, יליד בלרוס שעלה ארצה עם משפחתו בגיל שנתיים, מתגורר במושב ניצני עוז ועובד כמנהל משתלה יצרנית. הנאשם בוגר 12 שנות לימוד, בעל תואר ראשון באגרונמיה ובעברו שירת שירות צבאי מלא כלוחם. הנאשם מסר כי מנהל מזה כחמישה חודשים מערכת יחסים זוגית ותיאר את הקשר כחיובי, משמעותי ותומך.

מן התסקיר עולה כי הנאשם קיבל אחריות על ביצוע המעשה והביע חרטה. לדבריו, הקשר הזוגי עם מתלוננת, שנמשך כשנתיים, היה רווי קונפליקטים וחוסר יציבות ואופיין בחוסר אמון. ברקע להתנהגותו האלימה תיאר הנאשם וויכוחים שנתגלעו עקב חוסר האמון שלו במתלוננת והקושי שלה לסיים את מערכת היחסים ביניהם. עוד מציין כי המתלוננת נקטה במניפולציות רגשיות על מנת לשמר את היחסים ביניהם, שמנעו מן הנאשם לווסת את רגשותיו ולהתמודד עם המקרה. הנאשם מסר כי מאז הגשת התלונה במשטרה אין לו כל קשר עמה, ולדבריו העתיקה מגוריה לחו"ל.

עוד עולה כי הנאשם השתלב באופן עצמאי בהליך טיפולי במסגרת פרטית בתחום האלימות במשפחה במשך כארבעה חודשים, אולם לדבריו בשל קושי לעמוד בעלויות הכספיות, הפסיק את הטיפול. הנאשם הביע את רצונו להשתלב מחדש בהליך טיפולי, ובהמלצת שירות המבחן הופנה למחלקה לשירותים חברתיים במועצה אזורית לב השרון כדי לבחון התאמתו להשתלבות במרכז לטיפול ומניעת אלימות במשפחה.

שירות המבחן מנה את גורמי הסיכון והסיכוי, וציין כי התנהגות הנאשם אינה משקפת דפוסי חשיבה והתנהגות אלימים וכי היא חריגה לו. לצד זאת צוין כי הנאשם מגלה תלות רגשית ודימוי עצמי פגיע במהלך מערכות יחסים. עוד צוין כי מדובר במעורבות ראשונה בפלילים, הנאשם נכון לשתף פעולה ונראה כי ההליכים המשפטיים מהווים עבורו גורם מרתיע ומטלטל.

שירות המבחן המליץ לדחות את הדיון על מנת ליצור קשר עם המתלוננת ולעקוב אחר התקדמותו של הנאשם בטיפול.

5. **בתסקיר משלים מיום 18.5.22** צוין כי במהלך חודש אפריל 2022, השתלב הנאשם בטיפול פרטני-שבועי במסגרת המרכז למניעת אלימות במשפחה בנתניה. הנאשם תיאר את הטיפול כמיטיב עמו, והביע חשש מפני האפשרות כי הרשעתו בפלילים תיוותר על כנה ותפגע בעבודתו. עוד מציין שירות המבחן כי ניסיונותיו ליצור קשר עם המתלוננת במשך תקופת הדחייה, לא צלחו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מביע חרטה כנה בגין ביצוע העבירות, בעל מערכת ערכים נורמטיבית וכי הפיק את הלקח הנדרש מההליך המשפטי המתנהל נגדו. נוכח התרשמות שירות המבחן כי הנאשם מחויב ומגויס להליך הטיפולי ונכון להמשיך בו, הומלץ להימנע מהרשעה ולהעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה, ללא

ענישה נלווית נוספת. שירות המבחן הדגיש כי קיימת חשיבות במקרה זה להימנע מתיוגו של הנאשם כעובר חוק ובחיזוק תפקודו החיובי והתקין.

ראיות ההגנה לעונש

6. מטעם התביעה הוגשו שני מסמכים: ת/1 - ממנו עולה מנכ"ל החברה בה מועסק הנאשם הוא אשר מוסר את המידע בדבר רישומו הפלילי, ות/2 - מכתבו של מנכ"ל החברה במסגרתו מציין המנכ"ל כי הרשעתו של הנאשם בפלילים עשויה לגרום לפסילת החברה בהשתתפות חלק מהמכרזים ובכך להוביל לפגיעה כלכלית בחברה, ומאחר וקיום החברה תלוי במכרזים לא תוכל החברה לסכן עצמה באובדנם.

7. ההגנה הגישה את המסמך נ/1 - ממנו עולה כי המתלוננת ביקשה לבטל את תלונתה מאחר ואינה מעוניינת לגרום לנאשם לבעיות, ו-נ/2 - גיליון הציונים של הנאשם בלימודי התואר הראשון.

טיעוני הצדדים

טיעוני המאשימה

8. בראשית טיעוניה עמדה המאשימה על חומרת העבירה. כך ציינה כי עבירות אלימות בתוך התא המשפחתי הפכו זה מכבר לתופעה רחבת היקף ובית המשפט העליון קבע כי יש למגרה ולהטיל ענישה מרתיעה.

9. באשר לנסיבות ביצוע העבירה ציינה המאשימה את חומרת העבירות בביצוען הודה הנאשם.

10. באשר להימנעות מהרשעה ציינה המאשימה כי לא התקיימו התנאים שנקבעו בהלכת כתב. באשר לתנאי הראשון, בית המשפט העליון קבע זה מכבר כי על עבירות אלימות במשפחה, להסתיים ברשעה אף אם היא מקלה. לאור האמור, לשיטת המאשימה, לא התקיימו התנאי הראשון. באשר לתנאי השני ציינה כי מדובר במי שלא יגרם לו נזק קונקרטי, שכן במכתב שהוגש על ידי הנאשם לא עולה כי הרשעתו בפלילים תגרום לפיטוריו.

11. המאשימה ציינה לקולה את התסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם והבהירה כי עתירתה לעונש מגלמת את מכלול השיקולים החיוביים בעניינו של הנאשם. המאשימה עתרה להותיר את הרשעת הנאשם ולהטיל עליו עונש מאסר מותנה, התחייבות וצו מבחן.

טיעוני ההגנה

12. הסניגור אבחן את הפסיקה אליה הפנתה המאשימה בטיעוניה וציין כי במקרה הנדון מדובר באירוע אחד מבחינת המתחם. עוד ציין כי בניגוד לפסיקה אליה הפנתה המאשימה, הנאשם בהליך הנוכחי התגייס להליך טיפולי.

13. באשר למתלוננת ציין כי מדובר בילידת קולומביה, אזרחית זרה, ולכן זו הסיבה שעמדתה חסרה לפני שירות המבחן ואין לזקוף זאת לחובת הנאשם, לצד זאת הפנה לדבריה במסגרת תיק המשטרה (נ/1).

14. בטיעוניו להימנע מהרשעה התייחס הסנגור לקיומה של פגיעה קונקרטית בנאשם. לטענתו, ככל והחברה תעמוד בתנאי מכרז, הנאשם הוא שינהל מטעמה את הפרויקט וקיומה של הרשעה תעמוד לרועץ ובהכרח תפגע גם בחברה בה הוא מועסק. עוד ציין הסניגור כי בכוונת הנאשם, בהיותו אגרונום, לנהל חוות גידול קנבוס רפואי, דבר שיימנע ממנו ככל שיורשע בפלילים. הסניגור ביקש כי גם במקרה בו לא קיימת אמירה מוחלטת לעניין פיטוריו של הנאשם כי אם אפשרית, יש לראות זאת בפריזמה של סעיף 34כב לחוק ולהקיש מכך כי גם פגיעה אפשרית היא בבחינת פגיעה קונקרטית.

15. עוד ציין כי מאז ביצוע העבירות בהן הורשע, לא ביצע הנאשם עבירות נוספות ועתר לקבל את המלצת שירות המבחן ולהימנע מהרשעת הנאשם.

16. כמו כן שמעתי את הנאשם עצמו אשר בדבריו לעונש ציין כי הוא חש נתרם מההליך הטיפולי, זיהה דפוסי התנהלות בעייתיים בהתנהגותו ומבין היכן היה עליו לפעול בצורה שונה. עוד ציין הנאשם כי ההליך הפלילי גבה ממנו מחיר כבד וציין כי הרשעה בפלילים תפגע בעתידו התעסוקתי.

דין והכרעה

שאלת ההרשעה

17. לאחר שנתתי דעתי לטיעוני ההגנה ועיינתי במסמכי ההגנה שהוגשו נחה דעתי כי עסקינן במקרה החריג המצדיק הימנעות מהרשעה. אנמק בקצרה.

18. כידוע, כלל יסוד הוא כי מי שנקבע כי ביצע עבירה פלילית יורשע בדיון ורק נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן יכול שיביאו לתוצאה של סיום ההליכים ללא הרשעה. על עמדה זו חזר בית המשפט העליון פעמים רבות לאורך השנים, תוך שהדגיש כי סיום ההליכים ללא הרשעה הנו בגדר חריג מצומצם בלבד. ראו למשל ע"פ 9150/08 מ"י נ' ביטון (23.7.09) שם נקבע כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדיון ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית-המשפט להסתפק בהעמדת נאשם במבחן בלי להרשיעו בדיון, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפרה את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון בפני החוק".

19. הכללים המנחים לבחינת סוגיית אי ההרשעה נקבעו במסגרת הלכת כתב - ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מ"י, פד"י

נב (3) 337, ולפיהם:

"הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים..."

20. בענייננו, מדובר בעבירות אלימות שבוצעו במסגרת זוגית. על דרך הכלל, יש לראות בחומרה עבירות אלימות המבוצעות בתוך התא המשפחתי ולא אחת מוטלים עונשים מוחשיים, משיקולי הרתעה וזאת גם כאשר מדובר בעבירות מילוליות והטרדות בלבד. על אחת כמה וכמה כאשר מדובר באלימות פיזית.

עם זאת, בנסיבות המתאימות ניתן להימנע מהרשעה, שכן האפשרות לבטל את ההרשעה לא הוגבלה אך ורק לעבירות מסוימות וקביעת כלל גורף לפיו בעבירות אלימות במשפחה לא ניתן להימנע מביטול ההרשעה חותרת תחת תכלית הענישה האינדיווידואלית לפיה יש לבחון כל מקרה בהתאם לנסיבותיו. (ר' לעניין זה את ת"פ (ק"ג) 57920-11-17 מ"י נ' פלוני (4.2.19) אשר בוטלה הרשעת נאשם בעבירות של תקיפה סתם - בת זוג וההפניות הנזכרות שם; את עפ"ג (ב"ש) 62165-12-20 דניאל שמידט נ' מ"י (24.3.21), שם אומנם לא נדונו עבירות אלימות במשפחה אך עסקינן בעבירות אלימות חמורות מעט יותר שאף גרמו לחבלה של ממש).

21. בענייננו, מצאתי כי על אף החומרה הרבה שבמעשיו של הנאשם, בנסיבותיו של הנאשם, האינטרס הציבורי מאפשר הימנעות מהרשעה.

22. אכן מעשיו של הנאשם חמורים. מדובר במי אשר בשתי הזדמנויות תקף את בת זוגו. בהזדמנות אחת תקף אותה בכך שהכה בראשה באמצעות הטלפון הנייד שאחז בידו ודחף אותה ובפעם השנייה, תקף את המתלוננת בכך שהכה ברגלה ודחף אותה אל מחוץ לרכבו.

23. לצד זאת אזכיר את כלל נסיבותיו של הנאשם. מדובר במי שנעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה עם החוק. כך שאין המדובר בהתנהלות אופיינית לנאשם. עוד שקלתי כי מאז ביצוע העבירה חלף זמן ניכר והנאשם לא שב וביצע עבירות נוספות. הסיכון הנשקף מן הנאשם לשוב ולבצע עבירת אלימות - נמוך, ואף עשוי להצטמצם יותר, בשים לב להליך הטיפולי בו הוא משולב. הנאשם קיבל אחריות על מעשיו, הביע חרטה, ואף ביטא מוטיבציה להשתלב בהליך טיפולי, כפי שאכן עשה בפועל.

24. עוד יש להזכיר את המלצתו החיובית של שירות המבחן הנשענת על החרטה הכנה שהנאשם מבטא כמו גם ההכרה בפגיעה שהסב למתלוננת והתרשמותו שירות המבחן לפיה יש בהליך המשפטי שננקט כדי להרתיע את הנאשם, והיות אותם אירועים אינם מאפיינים את דפוסי חייו הנורמטיביים של הנאשם. עוד יש לתת את הדעת להליך הטיפולי בו הוא משולב וניכר בנאשם כי הוא מחויב ומגויס לתהליך הטיפולי.

25. לבסוף אציין כי אין כל קשר בין הנאשם לבין המתלוננת אשר ככל הנראה עזבה את הארץ.

26. כפי שציינתי בפתח דברי, במעשיו של הנאשם, קיימת חומרה בלתי מבוטלת. אלא שנוכח התהליך שעבר הנאשם, פרק הזמן הארוך שחלף מאז ביצוע המעשים, נטילת האחריות המלאה, הבעת החרטה על מעשיו, הירתמותו להליך טיפולי באופן כן, הפנמתו את התהליך הטיפולי וזיהוי הדפוסים הבעייתיים בפעולותיו וניסיונותיו לשנות דפוסים אלה במסגרת ההליך הטיפולי בו הוא משולב, נראה כי נוכח כלל הנסיבות המתקיימות והשיקולים המפורטים בהרחבה לעיל, האינטרס הציבורי מאפשר לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע מהותית בשיקולי הענישה.

27. באשר לתנאי השני שנקבע ב"הלכת כתב" - שעיקרו פגיעה קונקרטית בנאשם, מצאתי כי מכתבו של מנכ"ל החברה בה מועסק הנאשם מעידה על פגיעה מוחשית שעלולה להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו.

במכתבו של המנכ"ל (ת/1) צוין במפורש כי הרשעתו של הנאשם בפלילים עשויה לגרום לפסילת החברה מהשתתפות בחלק מהמכרזים ובכך להוביל לפגיעה כלכלית ניכרת. מאחר וקיום החברה תלוי במכרזים לא תוכל החברה לסכן עצמה באובדנם.

אומנם, אין אמירה מפורשת באשר לפיטורי הנאשם ככל שיורשע, אלא אמירה זהירה יותר לפיה הרשעתו של הנאשם בפלילים, עשויה לסכן את החברה באובדן מכרזים, ואין בכוונת החברה להסתכן בכך. אך משתמע באופן ברור כי ככל שיורשע הנאשם, עתידו בחברה מוטל בספק, עקב הסיכון הכלכלי הכרוך בהרשעתו לחברה.

28. בנסיבות אלה ונוכח היות האינטרס הציבורי מאפשר הימנעות מהרשעה בנסיבות דנן המפורטות בהרחבה לעיל, מצאתי כי מתקיים גם התנאי השני שעניינו קיומה של פגיעה קונקרטית. (ר' לעניין זה את רע"פ 8215/16 **אברהם יצחק נ' מ"י** (29.3.17) בפסקה 14, שם נקבע כי די היה בקיומה של "**השפעה שלילית להרשעתו של המערער על עתידו המקצועי ועל סיכוייו להיקלט בעבודה**" נוכח התקיימותן של נסיבות המאפשרות הימנעות מהרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים).

סיכומי דבר

29. מצאתי כי בנסיבות הייחודיות של המקרה המונח לפניי, לאור הליך השיקום אשר עבר הנאשם ועודנו צפוי לעבור במסגרת צו המבחן שיושת עליו, בהתחשב בעובדה כי הרשעה עלולה לפגוע בעיסוקו, בהתחשב בכך שעסקינן בנאשם אשר קיבל אחריות מלאה והביע חרטה כנה על ביצוע העבירה, ולאור המלצתו של שירות המבחן, אני סבורה כי יש מקום ליתן לנאשם את ההזדמנות לשקם באופן מלא את חייו, לבטל הרשעתו ולהעמידו בצו מבחן למשך שנה.

אבהיר כי לאור ביטול ההרשעה, אין צורך להמשיך ולבחון את מתחם העונש ההולם (ר' לעניין זה את 547/21 **סיטניק נ' מ"י** (17.3.21)).

לאור האמור לעיל הנני מורה על ביטול הרשעת הנאשם בדין ומטילה על הנאשם כך:

1. צו מבחן למשך שנה.

מובהר לנאשם כי ככל שלא יעמוד בצו המבחן יחזור עניינו מחדש לביהמ"ש. תישקל בשנית שאלת ההרשעה בדין וייגזר עליו עונש אחר.

2. הנאשם יצהיר ויתחייב כי היה ויעבור בתוך שנה מהיום כל עבירת אלימות, ישלם את הסך של 3500 ש"ח.

עותק ישלח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי מרכז.

ניתן היום, י"ד כסלו תשפ"ג, 08 דצמבר 2022, בנוכחות ב"כ הצדדים והנאשם.